



Ramón ESPUNY, president del Sindicat de Periodistes a Catalunya

No hi ha democràcia en les empreses

Dani MARTÍNEZ

Barcelona

+Actual - 20 anys de lluita sindical. Quin és el balanç?

Ramón Espuny - Vertebració de la lluita sindical de la professió i referent a les redaccions. Lluita contra els tancaments i acomiadaments, i també en defensa de la professionalitat i la manipulació informativa. Defensa del Dret a la Informació i la Comunicació, intervenció en propostes legislatives de regulació de la professió i de l'audiovisual. Participació en les principals 'batalles' per defensar els llocs de treball i la professionalitat, i amb això, el dret a la informació de la ciutadania.

+A - Amb quins problemes s'enfronten els periodistes?

RE - Els laborals i els èticoprofessionals. Som els mediadors d'un dret constitucional bàsic, i la nostra responsabilitat és enorme, perquè ajuda, o no, a crear una opinió pública democràtica.

+A - Lluita diferent entre periodistes veterans i novells?

RE - Es pot pensar que els veterans fan de tap dels més joves, però cal considerar que no té sentit l'allau de llicenciats que surten, anualment, de les facultats. Tenen potser problemes diferents en la mesura que les condicions laborals han empitjorat molt. En contrapartida, tenen una formació més polivalent, que els pot permetre adaptar-se més al mercat de treball.

+A - Quin és el pes sindical en la política laboral?

RE - Bé, el sindicalisme és el contrapes democràtic del poder de les empreses i les direccions. Però no se li ha deixat marge per implicar-se i aportar solucions a reptes comuns amb les empreses. No hi ha gaire democràcia dins de

les empreses, i estem lluny de fórmules més participatives com la cogestió.

+A - La situació més complicada en que ha intervingut el Sindicat?

RE - Els EROs amb fortes amenaces d'acomiadaments: El Periódico, Agència EFE, TV3....

+A - El sindicalisme guanya o perd adeptes?

RE - Pateix una certa crisi, com totes les institucions, però a la vegada és l'eina per resoldre problemes vitals, com la defensa del lloc de treball. S'ha d'adequar i adaptar, però crec que encara té recorregut.

+A - S'ha de fer una reflexió en la manera d'enendre la lluita dels treballadors?

RE - Sí, adequar-la a les noves realitats laborals i tecnològiques, i també amb formes més participatives d'organització, d'acord amb la sensibilitat social dels nous temps.

Les xarxes socials desborden el periodisme clàssic

+A - Els polítics respecten les vostres demandes?

RE - Ens escolten. A vegades ens defensen, per conveniència tàctica o per convenciment.

+A - La fita més important assolida?

RE - Haver portat al Congrés dels Diputats el projecte de llei de regulació de la professió periodística. És urgent per garantir les condicions laborals i professionals dels informadors i, per això, el dret a la informació.

+A - Aquest és el teu segon mandat.

Quin pla de treball tens?

RE - Defensa dels llocs de treball i dels convenis, dels col·laboradors a la peça i dels fotoperiodistes, defensa del lliure exercici de la professió. Portar al Parlament la Llei del Dret a la Informació en base a l'article 52 de l'Estatut, que obliga el poder polític a garantir el dret a la informació de la ciutadania. Incorporar-hi també el dret a la Comunicació per part d'aquesta mateixa ciutadania, i suport als mitjans del tercer sector, que són una alternativa als mitjans comercials i als institucionals.

+A - Quins són els mitjans que menys respecten els drets del treballador?

RE - No hi ha una tipologia, hi ha de tot. Els mitjans petits tenen problemes per garantir bones condicions laborals, i abunda el voluntarisme i el voluntariat, especialment en els locals.

+A - Com es pot lluitar contra la precarietat i la polivalència?

RE - Amb bons convenis i legislacions. Reclamant a l'administració l'atenció cap a un sector que és garantia del dret a la informació. Cal distingir la polivalència inevitable, per raons tecnològiques i per la formació que es dona a les universitats, de l'abús d'aquesta, que obliga a l'informador a fer de tot (per a tots els suports) i simultàniament: això és una explotació laboral i comporta una degradació del producte informatiu.

+A - Xarxes Socials, premsa digital i tercer sector. Nou repte pel Sindicat?

RE - Sí, són noves realitats que desborden el marc empresarial, laboral i professional clàssics. Cal veure quin servei es pot fer des d'una organització sindical professional d'assalariats.